

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **J. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému: **Městský úřad Ivančice**
sídlem Palackého náměstí 196/6, Ivančice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat ve věci samé rozhodnutí v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 25. 1. 2018 proti příkazu o uložení pokuty vydaného žalovaným dne 17. 1. 2018 pod Sp. zn. S-MI 27090/2017, a to ve lhůtě 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce, Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. V návrhu na zahájení řízení žalobce uvedl, že žalovaný vyhotovil dne 17. 1. 2018 příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu. Proti příkazu podal žalobce dne 25. 1. 2018 odpor prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu, přičemž podání následně dne 30. 1. 2018 potvrdil. Ohledně podání odporu není mezi účastníky řízení sporu, neboť žalovaný následně žalobce vyzval k doplnění tohoto podání, a to usnesením ze dne 31. 1. 2018, č. j. S-MI-27090/2017. V tomto usnesení byl žalobce vyzván k doplnění odporu tak, aby z podání bylo patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Žalobce byl poučen, že fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jinou adresu pro doručování; podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon a podpis osoby, která je činí. Žalobce následně výzvě vyhověl, ovšem poté mu bylo doručeno vyrozumění žalovaného o nedoplatku. Tomuto postupu žalobce nerozuměl, proto zaslal žalovanému dotaz, z jakého důvodu mu bylo vyrozumění o nedoplatku doručeno, a to za situace, kdy proti příkazu byl podán odpor doplněný podle výzvy žalovaného.
2. Žalovaný na uvedený dotaz nereagoval, žalobce se proto obrátil na nadřízený správní orgán s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti. Krajský úřad Jihomoravského kraje této žádosti nevyhověl s tím, že žalobce i přes výzvu k doplnění podání nepředložil podepsanou plnou moc. Následně si žalobce znovu přečetl výzvu ze dne 31. 1. 2018 a zjistil, že žalovaný jej opravdu k doložení podepsané plné moci vyzval, což ovšem zmínil až na třetí straně výzvy; ve výroku usnesení není o tom, že by měl žalobce doložit plnou moc, nic uvedeno. Celá výzva se jeví jako výzva k předložení řádného podání odporu, nikoliv jako výzva k předložení plné moci. Žalovaný tak nesplnil svoji povinnost stanovenou mu v § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“) a nepomohl žalobci odstranit nedostatky podání. Žalobce se navíc snažil s žalovaným komunikovat, aby došlo k nápravě situace, avšak ten komunikaci odmítl. Ve chvíli, kdy se žalobci podařilo „rozluštit“ nastalý problém, plnou moc žalovanému předložil. V době podání odporu žalobci nefungovala tiskárna a z důvodu krátké lhůty k podání odporu neměl jak plnou moc v této lhůtě dodat; svému tehdejšímu zmocněnci slíbil, že plnou moc žalovanému sám na jeho výzvu předloží. Jelikož však žalovaný poté k předložení plné moci řádně nevyzval, zapomněl žalobce plnou moc žalovanému zaslat. Žalovaný podepsanou plnou mocí disponuje a nic mu nebrání v tom, aby vydal rozhodnutí ve věci samé, neboť podáním odporu došlo ke zrušení příkazu a žalovanému vznikla povinnost vydat rozhodnutí.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že proti příkazu o uložení pokuty byl podán odpor, avšak přiložená plná moc k zastupování nebyla podepsána zmocnitelem. Zástupce žalobce byl usnesením ze dne 31. 1. 2018 marně vyzván k doplnění plné moci. Po vydání vyrozumění o daňovém nedoplatku byla předložena podepsaná plná moc.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Mezi účastníky řízení není sporné a z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, proto se žalobce může ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Mezi účastníky řízení není ani sporné a z obsahu správního a soudního spisu vyplývá, že žalobce předmětný návrh na zahájení řízení podal ve lhůtě pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 80 odst. 1 s.ř.s. Tvzení obsažená v návrhu na zahájení řízení posoudil krajský soud bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 s.ř.s. následovně.
5. Mezi účastníky řízení je v dané věci sporné, zda byl žalobce žalovaným řádně poučen o nutnosti doplnit k podanému odporu osvědčení o udělení plné moci a zda se žalovaný dopouští žalobcem tvrzené nečinnosti.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 17. 1. 2018 byl pod sp. zn. S-MI 27090/2017 vydán příkaz, v jehož rámci byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, neboť se dopustil přestupku provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších právních předpisů. Příkaz byl žalobci doručen dne 22. 1. 2018, a žalobce proti němu podal prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu odpor, jehož přílohou byla nepodepsaná písemnost osvědčující udělení plné moci žalobcem zmocněnci. Uvedený odpor byl žalovanému doručen dne 26. 1. 2018, podání bylo doplněno prostřednictvím e-mailu s elektronickým podpisem, přičemž toto podání bylo žalovanému doručeno dne 31. 1. 2018. Rovněž toto doplňující podání obsahovalo písemnost osvědčující udělení plné moci bez podpisu.
7. Dne 31. 1. 2018 vydal žalovaný pod sp. zn. S-MI-27090/2017 usnesení, v němž vyzval žalobce ve výrokové části tohoto rozhodnutí k doplnění písemného podání následujícím způsobem: „Podle § 39 odst. 1, § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, se společnosti FLEET Control, s.r.o., IČ: 24149322, Smetanovo náb. 327/14, Praha 1 určuje lhůta 5 dnů od oznámení tohoto usnesení k doplnění jeho písemného podání, doručeného správnímu orgánu prvního stupně elektronicky z e-mailové adresy X přes podatelnu Městského úřadu Ivančice a došlého správnímu orgánu dne 31. 1. 2018, označeného jako „Odpor“ proti rozhodnutí Městského úřadu Ivančice, odboru správních činností, vedeného pod sp. zn. S-MI 27090/2017 tak, že v souladu s ust. § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu doplní uvedené písemné podání o náležitosti tomu určených, kdy **„z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“** V rámci odůvodnění tohoto usnesení bylo v poslední větě uvedeno: *„Správní orgán prvního stupně proto odvolatele tímto usnesením vyzývá k doplnění náležitostí jeho podání a doplnil o řádnou plnou moc a určuje mu lhůtu v trvání pěti dnů, jejíž délku považuje za přiměřenou povaze věci a žádaného úkonu.“*
8. Dne 9. 9. 2018 vyhotovil žalovaný listinu nadepsanou jako Vyrozumění o daňovém nedoplatku, jenž byla žalobci dne 12. 9. 2018 doručena. Ve spise se nachází také písemnost

osvědčující udělení plné moci žalobcem zmocněnci, která byla podle razítka žalovaného doručena tomuto úřadu dne 9. 1. 2019.

9. Jak již bylo shora uvedeno, mezi účastníky řízení není sporné, že vůči příkazu o uložení pokuty byl podán odpor, který nebyl podle názoru žalovaného opatřen potřebnými náležitostmi. Žalobce byl proto ve výroku citovaného usnesení vyzván, aby do určené lhůty doplnil podání, přičemž byl poučen, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje; fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu; podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon a podpis osoby, která je činí.
10. Podle ust. § 37 odst. 1 správního řádu platí, že podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
11. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu platí, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popř. dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě, nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popř. jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popř. jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
12. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
13. Jak vyplývá z výroku citovaného usnesení, žalobce byl žalovaným v reakci na podaný odpor poučen za použití obecného textu uvedeného v části ust. § 37 odst. 2 správního řádu (pozn. soudu: a to i k doplnění náležitostí, které již byly součástí jeho podání).
14. Z písemného vyjádření k žalobě i ze shora citovaného usnesení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 4. 2. 2019, č. j. JMK 17563/2019 vyplývá, že důvodem pro vydání předmětné výzvy – usnesení žalovaného, byla skutečnost, že podání neobsahovalo podepsanou plnou moc – listinu osvědčující udělení plné moci (tuto plnou moc má žalovaný již k dispozici a je obsahem správního spisu). Podaný odpor obsahoval údaj, kdo jej činí, které věci se týká a co navrhuje, bylo v něm uvedeno jméno žalobce, jeho adresa, identifikační číslo a byly zde uvedeny údaje o zastoupení (název společnosti, identifikační číslo a jméno jednající osoby) a bylo zde uvedeno označení správního orgánu, jemuž bylo podání určeno.
15. Jelikož se jednalo o odpor proti příkazu, je třeba vycházet z ust. § 150 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřijatelný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřijatelného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání

rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

16. V této souvislosti krajský soud připomíná, že příkazní řízení je zvláštním druhem správního řízení, jehož smyslem a účelem je zejména rychlost a hospodárnost správního řízení. Skutkové okolnosti nejsou v takovém případě sporné a samotné zrychlení a snížení nákladů řízení spočívá v tom, že další dokazování se zásadně neprovádí. Vzhledem k této skutečnosti poskytl zákonodárce obviněnému účinnou možnost obrany, a to formou podání odporu. Včasné podání odporu má ex lege (aniž by bylo třeba dalšího úkonu) za následek zrušení příkazu a pokračování ve správním řízení. Správní orgán vydá (po takovém zrušení příkazu) prvostupňové rozhodnutí, které má obviněný možnost napadnout odvoláním – a pokud nesouhlasí ani s rozhodnutím o odvolání, má možnost se proti němu bránit správní žalobou podle § 65 a násl. s.ř.s. Naopak, není-li odpor podán včas nebo vůbec, nabývá příkaz účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí (viz ust. citované v § 150 správního řádu).
17. Citovaným usnesením žalovaného ze dne 31. 1. 2018 však žalobce nebyl řádným způsobem vyzván k doložení chybějící náležitosti odporu (listiny osvědčující udělení plné moci žalobcem, jenž by byla podepsána). Výroková část tohoto usnesení totiž obsahuje toliko obecnou výzvu k doplnění písemného podání (jak byla shora citována) a až na závěr pouze odůvodnění tohoto usnesení je uvedena věta, jak byla rovněž citována, jíž byl žalobce vyzván k „doplnění o řádnou plnou moc“. Žalovaným nebylo ani uvedeno, co je třeba pod pojmem „řádna plná moc“ rozumět. Uvedeným způsobem tak nedošlo k naplnění ust. § 37 odst. 3 správního řádu.
18. Za shora zjištěného skutkového stavu by bylo povinností žalovaného vydat řádnou výzvu, v níž by byl žalobce vyzván k doložení písemnosti osvědčující udělení plné moci podepsané jednající osobou. Takový postup se však již po předložení písemnosti osvědčující udělení plné moci žalobcem, jenž jím byla podepsána, stává nadbytečným. Je tak třeba mít za to, že uvedeným předložením písemnosti osvědčující udělení plné moci s podpisem zmocnitele došlo ke zhojení vad odporu a jelikož tento odpor byl podán v zákonné lhůtě ve smyslu ust. § 150 odst. 3 správního řádu, došlo ke zrušení příkazu a v řízení je nutno pokračovat. Podáním odporu začala znovu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí (§ 150 odst. 3 správního řádu), přičemž se aplikuje ust. § 71 tohoto zákona. Žalovaný od data podání odporu dosud v řízení nevydal rozhodnutí ve věci samé. Je tedy zřejmé, že všechny lhůty podle ust. § 71 správního řádu uplynuly. Za této procesní situace je dán důvod pro vyhovění žalobě a uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce, jak je vysloveno pod bodem I. tohoto rozsudku.
19. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, přičemž ke splnění povinnosti stanovil soud podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému přiměřenou lhůtu, a to v délce 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Náklady řízení

20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 a 7 s.ř.s. Podle těchto ustanovení platí, že účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl; jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu nebo zčásti nepřiznává. Žalovaný ve věci úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení mu tak nepřísluší.

21. Ačkoliv žalobce ve věci úspěšný byl, zdejší soud v posuzované věci shledal existenci mimořádných důvodů zvláštního zřetele hodných pro aplikaci ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. a žalobci náhradu nákladů řízení zčásti nepřiznal. Důvody zvláštního zřetele hodné shledává soud především v konstantním obstrukčním postupu zmocněnce, kterého si žalobce zvolil pro správní řízení (společnost FLEET Control, s.r.o.). Tento zmocněnec naplňuje smysl své činnosti konstantně obstrukčními praktikami, které činí jménem zastoupených, kteří si jej i s vědomím toho jako zmocněnce volí. Obstrukční důvody jsou tak přičitatelné přímo účastníkům řízení, jejichž jménem jsou činěny. Zvolený způsob procesní obrany ve správním řízení, stejně jako způsob obrany v soudním řízení, včetně osob zastupujících žalobce, odpovídají procesním strategiím a osobám, které jsou spojeny s tzv. pojištěním proti pokutám, které nejen zdejší soud považuje za aktivitu, která poskytuje provozovatelům vozidel pocit ochrany před případnou sankcí za porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, což v konečném důsledku vede k ignorování pravidel silničního provozu v domnění, že jim nehrozí žádná sankce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017 – 30). Taková činnost je podle názoru zdejšího soudu krajně společensky nebezpečná, jakkoliv není výslovně zakázána zákonem. Obecně soud nemůže přistoupit na schválení takovéto činnosti, která má umožnit provozovatelům vozidel vyhnout se jejich odpovědnosti a s tím souvisí i to, že soud nepovažuje za možné aprobovat její částečné financování cestou přiznávání náhrad nákladů soudních řízení, je-li úspěch žalobce před soudem právě důsledkem obstrukční činnosti a nikoliv kontinuální snahy žalobce dosáhnout nápravy protiprávního stavu.
22. Konkrétně v nyní projednávané věci zvolil žalobce modelovou obstrukční taktiku v zaslání nepodepsané písemnosti osvědčující udělení plné moci. Cílem zástupce žalobce (i s ohledem na volbu zmocněnce) je využít selhání činnosti správního orgánu a dosáhnout prekluze, potažmo finančně profitovat z přiznaných nákladů řízení. Soud vynaložené náklady na právní zastoupení žalobce nepovažuje za skutečné „náklady řízení“, resp. za účelně vynaložené náklady řízení.
23. S ohledem na výše uvedené shledal soud, že je na místě přiznat žalobci pouze náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, která odpovídá výši soudního poplatku, jenž byl žalobce povinen uhradit. Ve zbytku soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání náhrady nákladů řízení. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno pod bodem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu